

C151 – WEL15

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

27 maart 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Vogels tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de regularisatie van de zogenaamde rest-DAC'ers	1
Vraag om uitleg van mevrouw Elke Roex tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het actieplan flexibele en occasionele kinderopvang in Brussel	3

Voorzitter: de heer Luc Martens

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Vogels tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de regularisatie van de zogenaamde rest-DAC'ers

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de minister, geachte collega's, het verhaal van de DAC'ers gaat terug tot het interprofessioneel akkoord van 2000. Na vele jaren aandrigen van onder meer de vakbonden, heeft de regering toen komaf gemaakt met de zogenaamde nepstatuten in de welzijnssector en de sociaal-culturele sector. Het ging om enkele duizenden DAC'ers die al tien tot vijftien jaar actief waren in de sector op basis van tewerkstellingsmaatregelen uit het verleden. De vorige paars-groene regering heeft middelen vrijgemaakt om de DAC'ers te regulariseren.

Het is een vrij ingewikkelde kwestie omdat DAC'ers in het verleden een beetje lukraak en à la tête du client werden toegekend. Het gevolg was dat bijvoorbeeld in de kinderopvang, sommige voorzieningen geen DAC'ers hadden en andere vijf. Hetzelfde gold voor de ouderenhulp, de poetshulp en de thuiszorg. Er was een totaal ongelijke verdeling van DAC'ers.

Er is toen beslist dat er in elk geval binnen de bestaande erkende, structuren gewerkt zou worden en dat men manieren zou zoeken om de DAC'ers op te nemen in het vaste kader. Bij de opname van de DAC'ers die werkzaam waren in de voorzieningen voor kinderopvang, is er bijvoorbeeld gezorgd voor een verhoging van de omkadering. Vroeger was er één personeelslid per zeven kinderen, nu één per zes en half kinderen. Binnen de ouderensector heeft men ervoor gekozen om de DAC'ers in te schakelen als animatoren in de rusthuizen. Animatoren in rusthuizen werd reeds lang opgelegd door de Vlaamse overheid, maar er was geen erkenning en geen financiering. Via het DAC-personeel heeft men ervoor gezorgd dat die animatoren toch gefinancierd konden worden.

De restcategorieën kon men moeilijk ergens onderbrengen. Die organisaties, bijvoorbeeld de MS-kliniek in Melsbroek, werden gedwongen om akkoorden af te sluiten met andere erkende voorzieningen. Eigenlijk moesten ze hun DAC'ers afgeven om zo nieuwe samenwerkingsverbanden te creëren. Ik kan u zeggen dat hierover destijds vele uren vergaderd werd en dat iedereen vond dat er een aparte erkenning nodig was. Ik verwijs nog naar een ander voorbeeld: de chauffeurs van het Rode Kruis die het niet-dringende ziekenvervoer deden.

Tot op vandaag blijven er dus restcategorieën bestaan. De afspraak was dat het DAC-statuut uitdovend zou zijn in voorzieningen die geen akkoord hadden met een erkende voorziening. Een ex-DAC'er die in overtal is en op pensioen gaat, zou niet vervangen worden. Op die manier zou het hele systeem moeten uitdoven binnen de geschetste lijnen. Het zou geïntegreerd worden in een bestaande, erkende voorziening of door een aanpassing van de omkaderingscijfers.

Nu blijkt dat er vandaag nog een zestigtal ex-DAC'ers als oppasser werken bij het Wit-Gele Kruis. U zult mij niet horen zeggen dat die oppassers geen nuttig werk doen, integendeel. De taak die ze uitvoeren, past echter niet in een voorziening voor thuisverpleging, maar wel binnen het Thuiszorgdecreet. Uit welingelichte bron heb ik vernomen, dat men nu voor het Wit-Gele Kruis een uitzondering zal maken. Alhoewel het Wit-Gele Kruis als thuisverplegingsdienst geen erkenning heeft voor oppassers, kan het via een soort kunstgreep – een akkoord met een erkende thuiszorgvoorziening in het kader van het Thuiszorgdecreet – toch zelf die oppassers behouden. Daarover heerst nogal wat commotie op het terrein. Als dat waar is, dan staat dat haaks op het tot op vandaag gevoerde beleid inzake de regularisatie van DAC'er, een beleid dat aanstuurt op minder thuiszorgdiensten. Als u via een omweg van plan zou zijn – ik hoop dat het niet waar is – het Wit-Gele Kruis op basis van de voorwaarden in ons decreet te erkennen als thuiszorgdienst, dan maakt u een uitzondering. In het verleden hebben veel voorzieningen en verenigingen zich in bochten gewrongen om die DAC-statuten kwijt te geraken. Die verenigingen zullen u dat echt niet in dank afnemen.

Ik wil u bijgevolg enkele vragen voorleggen. Hoeveel zogenaamde rest-DAC'ers zijn er op dit ogenblik in de sector welzijn en gezondheid? Kunt u bevestigen dat het Wit-Gele Kruis een erkenning als thuiszorgdienst heeft aangevraagd of zou aanvragen met het oog op de opname van de zestig oppassers in het eigen kader? Ik hoop dat u ontkennend antwoordt. Als er zo'n aanvraag zou komen, hoe zult u daarop reageren? Hoe past die reactie in het regularisatiebeleid van de rest-DAC'ers dat tot op vandaag is gevoerd? Zou u zo'n erkenning verlenen? Hoe kan dat dan worden verantwoord tegenover alle erkende organisaties die in het verleden inspanningen hebben geleverd om het toch niet erg gemakkelijke beleid te respecteren?

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, ik wil me

graag aansluiten bij de vraag van mevrouw Vogels. Ook in de gehandicaptensector zijn er nog enkele instellingen, die ex-DAC'ers tewerkstellen. De meeste van deze instellingen zijn erkend door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH). Ondertussen werden de DAC'ers geregulariseerd. Ze hebben een gewoon contract gekregen. Toch is er nog een restgroep waar de minister geen blijf mee weet. Vallen ze onder het VAPH of onder Cultuur? Of horen ze elders thuis?

Het gevolg is dat de organisaties die hen tewerkstellen nog altijd niet erkend zijn, en niet weten waar ze terecht kunnen. Enkele organisaties werken nog met ex-DAC'ers, en die werknemers hebben nog altijd geen volwaardig statuut. Bovendien moeten die organisaties een deel van de loonkosten – ik denk vijf procent van de totale loonmassa – betalen. Voor sommige organisaties is dat een zware last omdat ze weinig of geen subsidies krijgen van de Vlaamse overheid.

Ik heb daarover enkele vragen. Over hoeveel mensen gaat het? Wat is het tijdspad voor de erkenning van de betrokken organisaties? Blijven ze onder welzijn ressorteren, of komen ze onder cultuur terecht? Het is belangrijk dat die organisaties zekerheid krijgen voor de toekomst, zodat ze op een stevige basis kunnen voortwerken.

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik heb de cijfers over het gehandicaptenbeleid niet bij. Ik ken ze ook niet van buiten. De cijfers over het gezondheidsbeleid heb ik wél bij: het gaat over een totaal van 84,6 fulltime equivalenten.

Het Wit-Gele Kruis heeft een ontvankelijke aanvraag ingediend voor de omschakeling van zijn dienst voor logistieke hulp en aanvullende thuiszorg naar een erkende dienst voor gezinszorg omdat de werking van haar logistieke dienst beter aansluit bij de werking van een dienst voor gezinszorg. De medewerkers voldoen namelijk aan de vereisten die aan het verzorgend personeel van een dienst voor gezinszorg worden gesteld en de verrichte taken houden ook persoonsverzorging en sociale ondersteuning in.

De financiële middelen die het Wit-Gele Kruis van Vlaanderen vandaag voor zijn logistieke hulp en aanvullende thuiszorg ontvangt, zullen worden gebruikt om 'een urencontingent gezinszorg' te creëren.

Het personeel dat momenteel wordt tewerkgesteld in de logistieke dienst van de vzw Wit-Gele Kruis zijn ex-DAC'ers die in 2001 werden geregulariseerd in uitvoering van het Vlaams Intersectoraal Akkoord. Sindsdien zijn ze regulier tewerkgesteld in de toen nieuw opgerichte sector logistieke hulp en aanvullende thuiszorg. Het gaat bijgevolg niet om rest-DAC'ers.

U stelt dat de regularisatie van de vzw Wit-Gele Kruis zou worden verantwoord met het afsluiten van een protocol met een bestaande thuiszorgdienst die poets-hulp aanbiedt. Het aanbieden van poets-hulp, al dan niet op basis van een samenwerkingsverband, is echter een bestaande erkenningsvoorwaarde in het Thuiszorgdecreet die voor elke nieuwe of bestaande dienst voor gezinszorg geldt, dus ook voor de vzw Wit-Gele Kruis. Er is geen sprake van een specifieke benadering.

Ik steun de opties van schaalvergroting en specialisatie in de bestaande diensten voor thuiszorg. Ik wil er dan ook op wijzen dat er geen nieuwe dienst wordt gecreëerd. Evenmin worden er nieuwe vormen van dienstverlening aangeboden: deze dienstverlening wordt al sedert 2001 aangeboden door de dienst logistieke hulp en aanvullende thuiszorg van het Wit-Gele Kruis. Wel worden de activiteiten in de toekomst aangeboden op basis van een erkenningskader dat nauwer aansluit bij de praktijkwerking.

Ik sta open voor het beperken van bijkomende initiatieven en dus van versnippering. Daarom ben ik bereid om te onderzoeken hoe in de regelgeving mechanismen kunnen worden ingebouwd om het aantal initiatieven te beperken, minstens voor die regio's waar de programmatie al in belangrijke mate is gerealiseerd.

Op basis van de ontvankelijke aanvraag zal ik aan de vzw Wit-Gele Kruis een erkenning verlenen vanaf 1 juli 2007. Zoals ik al heb vermeld, gaat het om personeel dat al sinds 2001 regulier is tewerkgesteld in de sector logistieke hulp en aanvullende thuiszorg. Het gaat niet om rest-DAC'ers.

Over de andere dossiers kan ik zeggen dat de DAC'ers kunnen worden geregulariseerd als de voorzieningen ze integreren in erkende voorzieningen. Dat was de intentie van de vorige Vlaamse Regering en dat is ook de bedoeling van de huidige. De sector is hiervan op de hoogte.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Het antwoord is duidelijk, maar verbazingwekkend. Het gaat immers om een afwijking van de tot vandaag gehandhaafde beleidslijn. Tot vandaag waren er thuisverplegingsdiensten met een eigen erkenning en finaliteit en thuiszorgdiensten in het kader van het Thuiszorgdecreet. Vandaag worden beide vermengd ten gevolge van een uitzonderingsmaatregel voor DAC'ers die in het verleden aan het Wit-Gele Kruis zijn toegekend. Waarschijnlijk is dat wegens dubieuze redenen gebeurd, want andere thuisverplegingsdiensten die verbonden zijn met andere ziekenfondsen, hadden zo'n oppassers niet in dienst. Met deze goedkeuring creëert u twee soorten diensten in de thuisverpleging: de thuisverplegingsdiensten die

we tot op vandaag kenden en een nieuwe soort van thuisverplegingsdiensten die ook diensten aanbieden die in de thuiszorg thuishoren. Ik vraag me af wat de reactie van het werkveld zal zijn. U wijst me er graag op dat er destijds onvoldoende overlegd werd met het middenveld vooraleer er beslissingen werden genomen. In dit geval durf ik me afvragen of er met het betrokken middenveld wel is overlegd en of deze wending in het beleid wel wordt gedragen. Ik heb het dan niet alleen over thuiszorgdiensten die tot een andere zuil behoren, maar ook over thuiszorgdiensten die tot de christelijke familie behoren. Ik heb het dan misschien niet over de Landelijke Thuiszorg; maar over een andere thuiszorgdienst die hierbij de grootste vragen heeft. Ik ben het niet eens met uw antwoord. Ik denk dat u zich bezondigt aan een misplaatste vorm van favoritisme.

Minister Inge Vervotte: Het is niet omdat ik zeg dat ik overleg belangrijk vind, dat ik daarmee een uitspraak doe over u. Dat ligt niet in mijn aard. Ik kan alleen maar zeggen waar ik voor sta.

Het decreet bestaat, en de erkenningsvoorwaarden zijn duidelijk: iedere initiatiefnemer die aan de voorwaarden voldoet, moet ik erkennen. De vzw voldoet aan de erkenningsvoorwaarden en bijgevolg moet ik de erkenning verlenen. Ik heb dat laten onderzoeken: er is geen juridische grond om dat niet te doen. Dat heeft niets met wanbeleid of favoritisme of wat dan ook te maken. Ik heb niet het recht om die erkenning te weigeren.

Mevrouw Mieke Vogels: Zoals altijd het geval is, is er de letter en de geest van de wet. Men kan de zaken forceren, zodat men misschien wel aan de erkenningvoorwaarden voldoet. Het valt af te wachten of dat nog zo is als er iemand beroep aantekent.

Minister Inge Vervotte: Het heeft niets te maken met favoritisme, maar met het toepassen van de rechtsregels. Wij zijn aan de rechtsregels gebonden. Het decreet is wat het is, en wij moeten dat respecteren.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik denk dat u een precedent creëert waarvan u nog spijt zult krijgen.

Minister Inge Vervotte: U moet het decreet dan maar wijzigen.

Mevrouw Mieke Vogels: Inderdaad.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Elke Roex tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het actieplan flexibele en occasionele kinderopvang in Brussel

De voorzitter: Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, een deel van de maatregelen die in het actieplan flexibele en occasionele kinderopvang zijn opgenomen, hebben te maken met sociale economie en ressorteren onder de bevoegdheid van minister Van Brempt. Het gaat om een gewestbevoegdheid. Bij de opmaak van dat plan werd dan ook gesteld dat er, voor de toepassing van het actieplan in Brussel, een voorafname zou komen op het budget. Rekening houdend met de norm van 300.000 Vlamingen in Brussel zou het gaan om vijf percent. Daarmee zou men dan een specifiek actieplan voor Brussel kunnen uitwerken, op basis van de gemeenschapsbevoegdheden.

Ondertussen werd al voorbereidend werk geleverd voor de uitvoering van het actieplan flexibele en occasionele kinderopvang, waaronder het decreet over de dienstencheques. Als ik me niet vergis, verschijnen er binnenkort enkele besluiten van de Vlaamse Regering. Uit vroegere discussies bleek duidelijk dat onder meer het systeem van de dienstencheques niet van toepassing zal zijn op Brussel. Het wordt dus tijd om concrete voorstellen te formuleren voor de toepassing van het actieplan in Brussel. Naar ik vernomen heb, is aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) gevraagd een voorzet te geven.

We kunnen verschillende kanten uit. Bepaalde leden van de Raad van de VGC, uit verschillende politieke fracties, pleiten voor de toepassing van het systeem van de dienstencheques in Brussel. Dat zouden we echter terecht komen in een institutioneel kluwen, iets dat we met de voorafname van het budget net hebben willen vermijden. Ik kom liever niet terecht in dat institutionele kluwen. We moeten niet pleiten voor gelijke oplossingen voor Brussel, maar voor gelijkwaardige oplossingen. We moeten vooral nagaan welke maatregelen snel toepasbaar zijn in Brussel. Want als we proberen combinaties te maken met tewerkstelling, riskeren we terecht te komen in een jarenlange discussie met de Brusselse Gewestregering of riskeren we dat men in beroep gaat bij de Raad van State of bij het Arbitragehof.

Er zijn een aantal opportuniteiten. De regering van het Brusselse Gewest heeft net een actieplan gelanceerd over tewerkstelling en infrastructuur van kinderopvang. Ik denk dat we die kansen moeten grijpen. Vermits het college bevoegd is voor kinderopvang en vermits het verzocht werd een voorzet te geven in het kader van dit actieplan, veronderstel ik dat het gepleit heeft voor het inzetten van een deel van de middelen in

het kader van dit actieplan flexibele en occasionele opvang. Ik zou graag van de minister vernemen of er inderdaad over die piste werd nagedacht. In Brussel gebruikt men het instrument van de gesco's. Ik kan me inbeelden dat er voor sommige maatregelen, bijvoorbeeld voor de pool, in Brussel een alternatieve constructie kan worden bedacht met gesco's.

Ik verneem van organisaties op het terrein dat er besluiten klaarliggen voor de uitbreiding van de flexibele en occasionele kinderopvang in de reguliere kinderdagverblijven en in de initiatieven voor buitenschoolse opvang en voor de gemandateerde voorzieningen. Ik hoor rare discussies over de vraag of men een gemandateerde voorziening moet worden of niet. Ik vind die discussie prematuur. Ik denk dat een gemandateerde voorziening instaat voor de coördinatie van een beleid. Men moet dus eerst weten welk beleid er komt vooraleer men kan spreken over al dan niet gemandateerde voorzieningen.

Ik denk dat het tijd is om duidelijkheid te scheppen. Het is een discussie die niet per se partijpolitiek gebonden is. We moeten pragmatisch nadenken over de oplossingen die we voor Brussel verzinnen. Ik denk dat het op dit moment het beste is om een open gesprek te voeren met de kinderopvanginitiatieven in Brussel. Er is een voorstel gelanceerd voor een centrum voor kinderopvang. Er zijn heel actieve organisaties voor kinderopvang. Zij zijn de eerste partners om mee te praten.

Wat is de timing van de uitvoering van het actieplan flexibele en occasionele kinderopvang in Brussel? Welke stappen hebt u al ondernomen voor de realisatie van dat plan? Welke concrete voorstellen tot toepassing van het plan liggen er vandaag op tafel? Welke actoren worden hierbij betrokken? Is de sector al geconsulteerd? Bent u bereid om met hen een open dialoog aan te gaan?

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mevrouw de minister, geachte collega's, ik denk dat we het allemaal eens zijn over de nood aan flexibele en occasionele kinderopvang. Dat zal in Brussel niet anders zijn dan in de rest van Vlaanderen. Toch stel ik me vragen bij een aantal initiatieven van het Brusselse Gewest zoals de bouw van een tweetalige crèche. Naar mijn mening is kinderopvang nog steeds een gemeenschapsmaterie. We weten wat open gesprekken, dialogen en pragmatische oplossingen in Brussel betekenen. Ik vind dat u, mevrouw de minister, op dit vlak geen duimbreed mag toegeven, of we nu in een institutioneel kluwen terecht komen of niet. U moet er alles aan doen om de 300.000-norm te hanteren. U moet die zaak in handen nemen vanuit Vlaanderen en er werk van maken.

Welke overleg is er geweest, ook met de Brusselse regering? Vorige week deed minister Anciaux vruchteloze

pogingen om cijfers van de vicegouverneur te krijgen over de dienstverlening in het Nederlands. Hij werd teruggefloten door minister-president Picqué die zei dat minister Anciaux zich met zijn eigen gewest moest bemoeien. Nochtans gaat het om een gemeenschapsbevoegdheid. Ik vind dus dat u hier duidelijk op uw strepen moet staan, mevrouw de minister, en duidelijk maken dat dit een gemeenschapsbevoegdheid is. Dit is dus iets heel anders dan de pragmatische oplossing van mevrouw Roex.

Welke initiatieven hebt u al genomen om duidelijk te laten merken dat het om een gemeenschapsbevoegdheid gaat en dat u het via de 300.000-norm zal oplossen?

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Vlaanderen gebruikt vandaag de samenwerking tussen gewestelijke bevoegdheden en gemeenschapsbevoegdheden om een oplossing te vinden voor een reëel probleem. Natuurlijk is kinderopvang een gemeenschapsbevoegdheid. Maar wanneer men daarvoor oplossingen zoekt, krijgt men te maken met tewerkstelling en met infrastructuur. De regering van het Brusselse Gewest heeft net aangekondigd dat dit een van de spitspunten is in haar economisch, tewerkstellings- en infrastructuurbeleid. Het beleid is inderdaad sterk gebaseerd op gesco's, volgens sommigen te sterk. Maar wanneer de Brusselse regering in haar regeerakkoord aankondigt dat ze zwaar wil investeren in kinderopvang, dan is het normaal dat de gemeenschap zoveel mogelijk probeert samen te werken met de regering van het Brusselse Gewest. Het enige wat ik betreurt is dat het structureel overleg tussen de Brusselse en de Vlaamse Regering, dat in het regeerakkoord is aangekondigd, nog altijd niet tot stand is gekomen. We moeten proberen om op regelmatige basis tot overeenstemming te komen met de regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. De uitdrukking 'op uw strepen staan' klinkt als voortlopen zonder te kijken naar de inspanningen die de Brusselse regering wil doen, ook budgettair. Het is niet verstandig en het lijkt me niet in het belang van de Vlaamse ouders die opvang zoeken voor hun kinderen.

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Geachte collega's, ik wil in dit dossier zoveel mogelijk vooruitgaan en zoveel mogelijk noden lenigen.

Het actieplan flexibele en occasionele kinderopvang is in uitvoering. De eerste uitvoeringsbesluiten van de regering zijn vorige week vrijdag genomen. Volgende week vrijdag zullen er nog volgen, alsook ministeriële besluiten. Wanneer de besluiten goedgekeurd zijn door de Vlaamse Regering, zullen de oproepen voor de verschillende uitbreidingen worden gelanceerd. Half

mei kunnen de toewijzingen gebeuren. Afhankelijk van termijnen en adviezen, streven we naar een concrete implementatie in september.

Voor de actie rond de diensten voor opvanggezinnen is de sector momenteel bezig met een registratie van het flexibele aanbod binnen de diensten. Pas wanneer we daar een volledig zicht op hebben – we hebben namelijk geen nulmeting – kunnen we de middelen verdelen in functie van een verhoging van de onkostenvergoeding, ook bij de diensten voor de opvanggezinnen. In Brussel zullen verschillende acties geïmplementeerd worden. Dat is de uitdrukkelijke wens van de Vlaamse Regering. We zullen ons uiteraard houden aan de norm die bepaald is in het regeerakkoord. Ik verwijs hierbij naar de uitbreiding van de flexibele en occasionele opvang binnen de gesubsidieerde sector, naar de buurt- en nabijheidsdiensten en naar de onkostenvergoeding voor de zelfstandige sector. Deze acties kunnen ook onmiddellijk opgestart worden, net zoals in Vlaanderen. Ze volgen dus de timing die ik zojuist geschetst heb.

De dienstencheques zijn niet van toepassing in het Brusselse Gewest. Om dit te compenseren heeft de Vlaamse Regering een voorafname gedaan van vijf percent van het budget, namelijk 265.000 euro. Deze week wordt er een overlegronde gepland met het kabinet van mevrouw Grouwels om na te gaan hoe de voorafname van die middelen het best kan gebeuren. Er is sowieso een voorafname voor Brussel. We gaan niet op elke maatregel apart vijf percent zetten want het is perfect mogelijk dat bepaalde initiatieven in Brussel minder uitgewerkt zijn dan in Vlaanderen. Als men die vijfpercentregel toepast per maatregel, zou het kunnen dat Brussel in het totaal bijvoorbeeld maar op een percent uitkomt. Daarom willen we de vijf percent in één pot nemen. Als zou blijken dat het niet werkt in Brussel omdat het historisch anders is gegroeid, dan vragen wij waar die middelen het best ingezet kunnen worden. Er is dus een afname van vijf percent op de totale pot, niet op alle maatregelen zoals die in Vlaanderen genomen worden. We zullen overleggen met mevrouw Grouwels om dit alles zo snel mogelijk te realiseren en om de middelen volledig in te zetten zodat er geen restbudget is.

Via het Raadgevend Comité van Kind en Gezin, waarin de verschillende sectoren vertegenwoordigd zijn, wordt wel advies gevraagd. Mijn uitgangspunt is dat we voor Brussel zoveel mogelijk flexibele en occasionele kinderopvang moeten realiseren via bestaande mogelijkheden en deelsectoren. De concrete invulling zal de komende maand gebeuren, in overleg met mevrouw Grouwels die op haar beurt met de sector zal overleggen.

De voorzitter: Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: Ik dank u voor uw antwoord. Ik ben wel verwonderd over uw opvatting dat de buurt- en

nabijheidsdiensten onmiddellijk toepasbaar zijn in Brussel. Volgens mij vormen niet alleen de dienstencheques een probleem in Brussel, maar ook die buurt- en nabijheidsdiensten. Ze vertrekken namelijk vanuit een klaverbladfinanciering waarbij een deel van de middelen uit Tewelkstelling komt. Ik denk dat het institutioneel niet evident is om in diezelfde tewerkstellingsmiddelen voor Brussel te voorzien vanuit een gemeenschapsbevoegdheid. Maar misschien hebt u dat juridisch al uitgezocht. Het is ook gekoppeld aan de RSZ-vermindering van de federale sociale inschakelingsinitiatieven (SINE). Het is echt niet evident, want dit vertrekt vanuit een gewestbevoegdheid. Ik denk ook dat de pool die georganiseerd zal worden, niet van toepassing is voor Brussel. Ook die vertrekt namelijk van middelen die gebonden zijn aan gewestbevoegdheden.

De oproep voor het bepalen van gemandateerde voorzieningen komt eraan. Men is in Brussel ongerust. Men vraagt zich af of men ook moet voorzien in een gemandateerde voorziening. Ik denk dat die discussie prematuur is omdat er voorlopig geen pool is en omdat er geen dienstencheques zijn in Brussel. Er is dus niet onmiddellijk een gemandateerde voorziening nodig. Misschien kunt u daarover meer duidelijkheid geven?

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Het principe is duidelijk. Met betrekking tot de uitvoeringsbesluiten die we aan het opmaken zijn, werden er ons geen problemen gesignaleerd. Indien het toch zo zou zijn, blijft het principe hetzelfde: we willen dat die middelen gereserveerd zijn voor Brussel. Indien dat niet kan via deze wegen, zullen we die middelen inzetten via andere kanalen. Laten we dus in het overleg bekijken wat realistisch en haalbaar is. In de komende maanden komt er zeker duidelijkheid. Volgende week is er overleg en de oproepen gebeuren in mei. Er zit dus nog een maand tussen waarin we kunnen bekijken wat wenselijk en haalbaar is. Als blijkt dat het niet realistisch is, zijn er nog andere manieren om die middelen te reserveren.

Het principe is duidelijk en dat zullen we bewaken. Als bij de uitvoering blijkt dat er problemen zijn met bepaalde acties van het plan flexibele en occasionele kinderopvang, dan zullen we een gelijkaardig concept ontwikkelen met de middelen die sowieso gereserveerd zijn. We hebben een maand de tijd om dat via mevrouw Grouwels met de sector te bekijken.

De voorzitter: Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: Voorzichtigheid is echt wel geboden. Men mag geen zaken opstarten die achteraf door het Arbitragehof of door de Raad van State onderuitgehaald kunnen worden. Volgens mijn informatie zijn sommige mensen in de VGC onvoldoende voor-

zichtig. Ik pleit ervoor om de gewestmiddelen te gebruiken voor de klaverbladfinanciering en voor de pool.

Minister Inge Vervotte: Voor de Vlaamse Regering is het zonneklaar: we hebben een budget opzijgezet om zo veel mogelijk flexibele en occasionele kinderopvang te realiseren. We zullen dat probleem bespreken met mevrouw Grouwels en onderzoeken hoe dat geld het best kan worden aangewend. Ik heb op dat vlak geen enkel vooroordeel of vastomlijnd idee. Ons standpunt is het volgende: laten we dat zo soepel mogelijk concretiseren, opdat alles zo snel en goed mogelijk wordt waargemaakt. Op dat punt zitten we op dezelfde golflengte, denk ik.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
